

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม สำหรับกล้วยไม้ของเกษตรกรผู้ผลิตกล้วยไม้ในจังหวัดสมุทรสาคร สามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะในการวิจัย ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกร

1.1.2 เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุกล้วยไม้ตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม ของเกษตรกร

1.1.3 เพื่อศึกษาการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุกล้วยไม้ตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม ของเกษตรกร

1.1.4 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสมสำหรับกล้วยไม้ของเกษตรกร

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย ประชากรที่ศึกษา คือ เกษตรกรที่เข็นทะเบียนผู้ผลิตกล้วยไม้ กับสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสาคร ปี 2547 จำนวน 18 กลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 440 คน สูงต่ำอย่างแบบจ่าย ตามสัดส่วน ร้อยละ 47.73 ของประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 ราย เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ประมวลผลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1.3.1 สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร พบร้า เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 46.44 ปี มีประสบการณ์ในการผลิตกล้วยไม้เฉลี่ย 15.66 ปี มีแรงงานในการผลิตกล้วยไม้เฉลี่ย 3.35 คน โดยมีพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 8.79 ไร่ ส่วนใหญ่ปลูกกล้วยไม้พันธุ์มาตรฐาน ซึ่งอยู่ในตระกูล hairy โดยภาพรวม เกษตรกรได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง

สำหรับกล้วยไม้จากสีอุทุกประเภท แต่ได้รับในระดับค่อนข้างน้อยและน้อย สีอนุคคลที่เกยตกรกร ทุกคนได้รับข่าวสาร คือ เพื่อนบ้าน ส่วนสีอมวัลชนที่เกยตกรกรทึ้งหมดได้รับ คือ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามข่าวสารจากแหล่งดังกล่าว เกยตกรกรได้รับในระดับน้อยเท่านั้น

1.2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้วยไม้ของเกษตรกร ปรากฏผลดังนี้

1.2.1 รายละเอียดความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้วยไม้ของเกษตรกร

1) การปฏิบัติในการใช้สารป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้ พบว่า เกยตกรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องการอ่านฉลากให้เข้าใจก่อนการใช้สารป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูกล้วยไม้ และการทดสอบสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้ ตามขั้ตราส่วนที่ฉลากระบุไว้ ตามลำดับ และเกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการสำรวจปริมาณแมลงก่อนฉีดพ่นสารป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้และการใช้ทรายหรือแกลบกลบทับสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้หากเป็นตามพื้น

2) โรคเน่าด้ำ พบว่า เกยตกรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การป้องกันกำจัดโรคเน่าโดยใช้สารเมทาแอลกอฮอล 25 % WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และ เกยตกรกรส่วนใหญ่ทราบว่า สารเมทัลลีไซด์ 80 % WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ไม่สามารถใช้ในการป้องกันกำจัดโรคเน่าด้ำ

3) โรคคอสนิน พบว่า เกยตกรกรส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การป้องกันกำจัดโรคคอสนินในกล้วยไม้ โดยการใช้น้ำผสมคลอริน อัตรา 5 กรัมต่อน้ำ 400 ลิตร หรือโดยการใช้สารไกโอล ไฟเซต 48 % อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

4) โรคเกรสรคำในกล้วยไม้ พบว่า เกยตกรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การใช้สารอะเบนดาโซล 40 % อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตรป้องกันกำจัดโรคเกรสรคำในกล้วยไม้ และเกษตรกรส่วนใหญ่ทราบว่า สารอะเบนดาโซล 40%WP โปรดคลอร่า 50 % WP และสารอะซือ กซิส โทรปิน 25 % WP สามารถใช้ป้องกันกำจัดโรคเกรสรคำในกล้วยไม้ และ เกยตกรกรประมาณสองในสาม มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การใช้สาร โปรดคลอร่า 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 100 ลิตร ป้องกันกำจัดโรคเกรสรคำในกล้วยไม้

5) โรคใบบีบันเหลืองในกล้วยไม้ พบว่า เกยตกรกรส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารคาร์บเนนดาซิม 50 % WP และสารโปรดพิแนบ 70 % WP สามารถใช้ป้องกันโรค

ปืนเหลืองในกลัวยไม่ได้ เกษตรกรรมมากกว่าครึ่ง มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารเคมีเบนดาซิม และสารอามิทริน เป็นสารที่ใช้ป้องกันกำจัดโรคใบปืนเหลืองในกลัวยไม้

6) โรคใบขี้กลาก พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ทราบว่าโรคขี้กลากไม่ได้มีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัส และ ไม่สามารถป้องกันได้ด้วยการฉีดพ่นด้วยสารคลอไพรีฟอส 40 %

7) โรคใบชุดกลัวยไม้ พบว่า เกษตรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สเตรปโนมัยซิน และออกซีเตตระไซคลินโปรดิคน เป็นสารป้องกันกำจัดโรคเน่าในกลัวยไม้ และเกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ถูกต้องว่า โรคเน่าในกลัวยไม้ไม่ได้เกิดจากการขาดธาตุอาหาร หลัก N-P-K และสารไนโตรเจน 40% ไม่สามารถใช้ป้องกันกำจัดโรคเน่าในกลัวยไม่ได้

8) เพลี้ยไฟ พบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง เพลี้ยไฟสามารถป้องกันกำจัดได้ด้วยสารอินิเดคอลพริก และไซเปอร์เมทริน และเพลี้ยไฟเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญที่ทำความเสียหายร้ายแรงต่อกลัวยไม้ส่งออก และเกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารอะบามิคทริน 1.8 % EC อัตรา 10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในกลัวยไม้

9) แมลงบัวกลัวยไม้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารการ์โบซัลเฟน 20 % EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถป้องกันกำจัดแมลงบัวกลัวยไม่ได้ผล เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารเคมีเบนดาซิม 50 % SL อัตรา 5 CC. ต่อน้ำ 20 ลิตร ไม่สามารถป้องกันกำจัดแมลงบัวกลัวยไม่ได้

10) หนอนกระทุ่ปั้ก พบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง สารคลอไพรีฟอส 40 % SL ผสมสารเมโนมิล 40 % SL สามารถใช้ป้องกันกำจัดหนอนกระทุ่ปั้กได้ และเกษตรกรรมมากกว่าครึ่ง มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง หนอนกระทุ่ปั้กสามารถป้องกันกำจัดได้ด้วยสารคลอร์ฟลูอ่าซูรอน

11) หนอนกระทุ่หอม พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง หนอนกระทุ่หอมสามารถกำจัดได้ด้วยเชื้อไวรัส NPV เชื้อแบคทีเรีย BT และเชื้อชีวินทรีย์ เช่นทารี และเกษตรกรรมมากกว่าครึ่ง มีความรู้ในเรื่อง สารเคมีที่สามารถใช้ป้องกันกำจัดหนอนกระทุ่หอมได้คือ สารบูฟโนไซด์

12) ตัวทำตัวเบียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง การใช้สารเคมีติดต่อกันเป็นเวลานาน มีส่วนทำให้ตัวทำตัวเบียนที่มีประ予以ชนิดตาย

13) การปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้ พบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด มีความรู้ที่ถูกต้องในเรื่อง ควรติดป้ายวันที่ฉีดพ่นสารเคมี

ป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกล้วยไม้ในแปลงปลูก และหลังจากฉีดสารเคมีป้องกันกำจัดโรค และแมลงศัตรูกล้วยไม้เสร็จผู้ฉีดควรอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที

1.2.2 ระดับความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้วยไม้ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมาก โดยเกษตรกรมีคะแนนความรู้เฉลี่ย 28.78 คะแนน จากคะแนนเต็ม 38 คะแนน ซึ่งหมายถึงโดยเฉลี่ยเกษตรกรมีความรู้ในระดับมาก

1.3 การใช้สารเคมีตามระบบ GAP ของเกษตรกรผู้ผลิตกล้วยไม้ในจังหวัดสมุทรสาคร

1.3.1 รายละเอียดการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้วยไม้ของเกษตรกร

1) โรคเน่าค่าหรือโรคยอด嫩่าหรือโรคเน่าเข้าไส้ พบว่า เกษตรกรมากกว่าสองในสาม มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดทั้ง 3 ลักษณะเท่ากัน คือใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

2) โรคคลอกสนนิหรือชุดสนนิ พบว่า เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสี่ มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามลำดับ ดังนี้ ใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ และใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ

3) โรคเกรสรคำ พบร้า เกษตรกรประมาณสองในสาม มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดทั้ง 3 ลักษณะเท่ากัน คือใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

4) โรคใบบืนเหลือง พบร้า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามลำดับ ดังนี้ ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

5) โรคใบชุด หรือใบขี้กลาก พบร้า เกษตรกรมากกว่าสองในสาม มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดทั้ง 3 ลักษณะเท่ากัน คือใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

6) โรคเน่า พบร้า เกษตรกรเกือบทั้งหมดใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคตามคำแนะนำ

7) เพลี้ยไฟ พบร้า เกษตรกรทุกคนใช้สารเคมีป้องกันกำจัดตามคำแนะนำ และเกษตรกรเกือบทั้งหมด มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดทั้ง 2 ลักษณะเท่ากัน คือ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

8) แมลงบัวกล้วยไม้ พบว่า ตามพื้นดินหรือวัสดุปูลูกชิ้งยากแก่การกำจัด เกษตรกรทุกคนใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง และเกษตรกรเกือบทั้งหมด มีการใช้สารเคมีป้องกัน กำจัดทั้ง 2 ลักษณะเท่ากัน คือใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

9) หนองกระถั่ง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ทั้ง 3 ลักษณะเท่ากัน คือ คือใช้สารเคมีตามคำแนะนำ ใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

10) หนองกระถั่งห้อม พบว่า เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในห้า มีการใช้สารเคมี ป้องกันกำจัดทั้ง 2 ลักษณะเท่ากัน คือ ใช้สารเคมีตามคำแนะนำ และใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ

1.3.2 เปรียบเทียบการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงตามระบบ GAP สำหรับ กล้วยไม้ ของเกษตรกร

1) เปรียบเทียบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและ แมลงศัตรุ กล้วยไม้ระหว่างการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ การใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และ การใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ พบว่า การใช้สารเคมีทั้ง 3 ลักษณะ มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน คือ เกษตรกรผู้ผลิตกล้วยไม้ที่มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ มีแนวโน้มที่จะใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำและใช้ตามอัตราที่แนะนำ

2). เปรียบเทียบการใช้สารเคมีในการป้องกันกำจัดโรคและ แมลงศัตรุ กล้วยไม้ในแต่ละชนิด พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย โดยเกษตรกรทุกคน มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพื่อป้องกำจัดเพลี้ยไฟและแมลงบัวกล้วยไม้ เกษตรกรเกือบทั้งหมด มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพื่อป้องกำจัดโรคเน่า และเกษตรกรส่วนใหญ่ มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพื่อป้องกำจัดหนองกระถั่งและโรคปืนเหลือง ตามลำดับ เกษตรกรสองในสาม มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพื่อป้องกำจัดโรคเน่าค่า โรคใบขาดและโรคเกรสรค่า ตามลำดับ เกษตรกรหนึ่งในสี่ มีการใช้สารเคมีตามคำแนะนำเพื่อป้องกำจัดโรคคอสันนิมและหนองกระถั่งห้อม ตามลำดับ

1.3.3 เหตุผลที่เกษตรกรไม่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกล้วยไม้ เกษตรกรประมาณสองในสาม ให้เหตุผลว่า มีสารอื่นที่ใช้ช่วยแล้ว เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสาม ไม่เคยพบโรคและแมลงศัตรุกล้วยไม้รบกวน และเกษตรกรส่วนน้อย ให้เหตุผลว่า ยุ่งยากในการใช้สารเคมี ไม่สะดวกในการใช้สารเคมี ไม่แน่ใจว่าสารเคมีบางชนิดใช้ได้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุกล้วยไม้ และไม่มีความรู้ในการใช้สารเคมีบางชนิด

1.4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง ตามระบบ GAP สำหรับกลัวยไม้

1.4.1 เกษตรกรส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในเรื่องราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่จำหน่ายตามร้านค้า มีราคาสูงเกินความเป็นจริง ดังนั้น จึงเสนอแนะว่า เกษตรผู้ผลิต กลัวยไม้ควรรวมตัวเพื่อต่อรองราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงกับบริษัทขายส่ง และ เกษตรกรส่วนน้อยเสนอแนะว่า ควรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรุพืช ควบคู่กับ สารชีวภาพ เพื่อลดต้นทุนการผลิต

1.4.2 เกษตรกรมากกว่าหนึ่งในสี่ มีปัญหาในเรื่องสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงของบางบริษัท มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามกรมวิชาการเกษตรกำหนดไว้ และเกษตรกร ประมาณหนึ่งในห้า มีปัญหาในเรื่องสารเคมีบางชนิดสามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงได้ แต่ ไม่ได้กำหนดอยู่ในระบบ GAP ดังนั้น เกษตรกรประมาณหนึ่งในห้า จึงเสนอแนะว่า หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มรายชื่อสารเคมีบางชนิดที่สามารถป้องกันกำจัดโรคและแมลงใน GAP และ หน่วยงานของรัฐ ควรเข้ามาช่วยในการควบคุมมาตรฐานของสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงตามระบบเกษตรดีที่เหมาะสม สำหรับกลัวยไม้ของเกษตรกรผู้ผลิตกลัวยไม้ในจังหวัดสมุทรสาคร ผลจากการวิจัยอภิปรายได้ดังนี้

2.1 สภาพทางสังคม และเศรษฐกิจของเกษตรกร พ布ว่า เกษตรกร มีพื้นที่ปลูก กลัวยไม้ เฉลี่ย 8.79 ไร่ มีประสบการณ์ในการผลิตกลัวยไม้เฉลี่ย 15.66 ปี และส่วนใหญ่ปลูก กลัวยไม้ตระกูลหวาย ซึ่งเป็นกลัวยไม้ที่เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ แสดง ว่าเกษตรกรมีแผนในการผลิตกลัวยไม้ของตนเอง โดยพิจารณาจากความต้องการของตลาด

สำหรับแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง สำหรับกลัวยไม้ โดยภาพรวม เกษตรกร ได้รับข่าวสารจากสื่อทุกประเภทในระดับค่อนข้างน้อยและ น้อย สื่อนบุคคลที่เกษตรกรทุกคน ได้รับข่าวสาร คือ เพื่อนบ้าน ส่วนสื่อมวลชน เกษตรกรทั้งหมด ได้รับจากวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามเกษตรกรผู้ผลิตกลัวยไม้ ส่วนใหญ่ มีอาชีพการปลูกกลัวยไม้มาค่อนข้างนาน จึงพยายามช่วยเหลือตนเองก่อนที่จะพึ่งพา เจ้าหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจำรัส คงศิลpa (2547: 49) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการ ยอมรับเทคโนโลยีการผลิตกลัวยไม้ของเกษตรกรในโครงการส่งเสริมการผลิตกลัวยไม้ปลอดภัยจาก โรคแมลงเพื่อการส่งออกในจังหวัดสมุทรสาคร ในประเด็นการได้รับข่าวสารพบว่าแหล่งข่าวที่

เกย์ตրกรทั้งหมด (ร้อยละ 100) ได้รับข่าวสารจากเพื่อนบ้าน และวารสาร/นิตยสาร ระดับการได้รับข่าวสารในระดับมาก และระดับปานกลาง รองลงมา (ร้อยละ 98.22 95.85 98.94 และ 84.02) ได้รับข่าวสารจากเอกสาร/แผ่นพับทางวิชาการ ผู้นำในหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐ และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ ระดับการได้รับข่าวสารในระดับปานกลาง และระดับน้อย เกย์ตրรรมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 65.08 และ 63.90) ได้รับข่าวสารจากโทรศัพท์และพนักงานส่งเสริมเอกชน ระดับการได้รับข่าวสารระดับน้อยที่สุด แต่มีเกย์ตրรรน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 42.60) ได้รับข่าวสารจากวิทยุ ระดับการได้รับข่าวสารน้อยที่สุด โดยเฉลี่ยเกย์ตրร ได้รับข่าวสารทุกแหล่งอยู่ในระดับน้อย

2.2 ความรู้ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกวัวไม้ พบว่า

เกย์ตրรรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกวัวไม้ตามระบบ GAP อยู่ในระดับมาก จึงส่งผลให้มีการใช้สารเคมี เช่น เกย์ตรรทุกคน มีการใช้สารเคมีตาม คำแนะนำ เพื่อป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ และเกย์ตรรเกือบทุกคนใช้สารเคมีตามคำแนะนำ เพื่อป้องกันกำจัดแมลงบวกถัวไม้ ตามพื้นดินหรือวัสดุปูดูดซึ่งยากแก่การกำจัด นอกจากจะใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลง ตามคำแนะนำแล้ว เกย์ตรรยังใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงที่มีความเข้มข้นตาม คำแนะนำ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงตามอัตราที่แนะนำ

อย่างไรก็ตาม ยังมีเกย์ตรรบางรายที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะในเรื่อง การป้องกันกำจัดโรคคอกสนใจ โรคใบขี้กลากและแมลงศัตรูกวัวไม้ ได้แก่ ไอกีหวาน หรือแมลงบวกถัวไม้ แต่ผลงานวิจัยของชำรัส คชศิลpa (2547: 57) ห้องศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตถัวไม้ของเกย์ตรรในโครงการส่งเสริมการผลิต กวัวไม้ปลอดภัยจากโรคแมลงเพื่อการล่วงออกในจังหวัดสมุทรสาคร ในประเด็นความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตถัวไม้ปลอดภัยจากโรคแมลงตามระบบ GAP พบว่า มีเกย์ตรรส่วนน้อย (ร้อยละ 14.2) ที่มีความรู้เกี่ยวกับการผลิตถัวไม้ปลอดภัยจากโรคแมลงตามระบบ GAP ในระดับปานกลาง คือ เกย์ตรรสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการผลิตถัวไม้ไม่ปลอดภัยจากโรคแมลงตามระบบ GAP ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวน 8 – 14 ข้อ จากจำนวนคำถามทั้งหมด 20 ข้อ และไม่มีเกย์ตรรรายใดที่มีความรู้ในระดับน้อย โดยเฉลี่ยเกย์ตรรสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวน 16.63 ข้อ โดยตอบถูกต้องตามหลักวิชาการ ต่ำสุด 12 ข้อ และสูงสุด 20 ข้อ

2.3 การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงตามระบบ GAP สำหรับกัวไม้ ซึ่ง

ได้แก่ การใช้สารเคมีตามคำแนะนำ การใช้สารเคมีที่มีความเข้มข้นตามคำแนะนำ และการใช้สารเคมีตามอัตราที่แนะนำ พบว่า เกย์ตรรมีการใช้สารเคมีที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ การป้องกันกำจัดโรคเน่าค้ำ โรคเกรสรคำ โรคใบปืนเหลือง โรคใบจุด เพลี้ยไฟ แมลงบวกถัวไม้ และหนอนกระทุ่ง กอกเว้น โรคคอกสนใจ และหนอนกระทุ่ง อาจเป็นเพาะ เกย์ตรรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการ

ใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดโรคแมลงศัตรูกลวัยไม่ตามระบบเกย์ตระดีที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทำให้ใช้สารเคมีดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งเกย์ตระกส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการผลิต กลวัยไม่ค่อนข้างมาก ถึงแม้จะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการผลิตกลวัยไม่จากสื่อประเภทต่าง ๆ ในระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อยเกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาในส่วนผลการวิจัยพบว่า เกย์ตระกสูญผลิตกลวัยไม่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูกลวัยไม่และใช้ได้ถูกต้อง ในประเทศนี้ โรคเน่า โรคเกรสรคำในกลวัยไม่ โรคใบปืนเหลืองในกลวัยไม่ โรคใบจุดกลวัยไม่ โรคเน่าในกลวัยไม่ เพลี้ยไฟ แมลงบัว กลวัยไม่ หนอนกระทุ่ปัก หนอนกระทุ่หอน

สำหรับประเทศไทยที่เกย์ตระกส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัด โรคแมลงศัตรูกลวัยไม่ไม่ถูกต้อง แต่สามารถใช้ได้ถูกต้องได้แก่ โรคเน่าคำ โรคเกรสรคำในกลวัยไม่ โรคใบจึกลา ก โรคเน่าในกลวัยไม่ โรคคอสันนิม ในเรื่องการป้องกันกำจัดโดยใช้สารไกลไฟเซต48% อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และเรื่อง การป้องกันกำจัดโดยใช้น้ำผสมคลอริน อัตรา 5 กรัม ต่อน้ำ 400 ลิตร แมลงบัวกลวัยไม่ในเรื่อง การป้องกันกำจัดได้โดยสารคาเบนดาซิน 50%SL 5 CC. ต่อน้ำ20 ตัวทำตัวเป็น และการปฏิบัติหลังการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลวัยไม่

ส่วนเรื่องที่เกย์ตระกส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูกลวัยไม่ไม่ถูกต้อง และใช้ไม่ถูกต้อง ให้แก่ โรคคอสันนิม ในเรื่อง การป้องกันกำจัดโดยสารแม่นโภเชน 80% WP และสารเมทาแอลกอฮอลล์25%WP แมลงบัวกลวัยไม่ในเรื่อง การป้องกันกำจัดได้โดยสารไซเพอร์เมทริน10%EC และสารอินิเดคลอฟิค10%SL

3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ถึงแม้ผลการวิจัย จะพบว่า เกย์ตระกส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลวัยไม่ตามระบบ GAP อยู่ในระดับมาก แต่ยังมีเกย์ตระกส่วนรายที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลวัยไม่ตามระบบ GAP ในระดับน้อย และเกย์ตระกส่วนรายที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลวัยไม่ตามระบบ GAP ในระดับน้อย และเกย์ตระกส่วนรายที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลวัยไม่ตามระบบ GAP ในระดับน้อย และเกย์ตระกส่วนรายที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ใกล้ชิดกับเกษตรกร ควรให้ข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลง สำหรับ

กล่าวไปให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกล่าวไปในจังหวัดสมุทรสาครอย่างสม่ำเสมอโดยใช้ช่องทางที่เหมาะสมและเกยตกร ได้รับทราบอย่างทั่วถึง

3.1.2 ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูกลัวยไม่ไม่ถูกต้อง และใช้ไม่ถูกต้อง ได้แก่ โรคออกสนิม ในเรื่อง การป้องกันกำจัดโดยสารเวน โโคเซน 80% WP และสารเมทาแอลกอฮอล 25% WP แมลงบัวกลัวยไม่ในเรื่อง การป้องกันกำจัดได้โดยสาร ไซเปอร์เมทrin 10% EC และสารออมิคอลพิก 10% SL ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรอำเภอ คำดำเนินการส่งเสริมและแนะนำให้เกษตรกรมีความรู้ ความเข้าใจ และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลัวยไม่ให้ถูกต้องตามที่กรมวิชาการเกษตรกำหนดและให้ได้มาตรฐานตามระบบ GAP สำหรับกลัวยไม้ อันจะส่งผลให้เกษตรสามารถผลิตกลัวยไม้ที่มีคุณภาพ และมาตรฐานสำหรับการส่งออก และผ่านการตรวจรับรองตามระบบ GAP

3.1.3 ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรประสบปัญหา ราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่จำหน่ายตามร้านค้า มีราคาสูงเกินจริง ดังนั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรหาวิธีการหรือมาตรการควบคุมเกี่ยวกับราคาสารเคมีป้องกันกำจัดโรคและแมลงที่จำหน่ายตามร้านค้า ซึ่งมีราคาสูงเกินความเป็นจริงให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกลัวยไม้ หรือหาวิธีการซึ่งจะส่งผลให้การซื้อสารเคมีนี้ ราคาต่ำกว่า โดยการจัดตั้งกลุ่มเพื่อต่อรองราคาสินค้ากับบริษัทผู้ผลิตโดยตรง เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิตกลัวยไม่ให้กับเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตกลัวยไม้

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรเสนอแนะให้มีการหาข้อมูลเกี่ยวกับราคาสารเคมี ฉะนั้น ผู้สนใจในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการตลาดสารเคมีที่ใช้ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูกลัวยไม้ การตลาดกลัวยไม้ทั่วไป และการตลาดกลัวยไม้เพื่อการส่งออก ตลอดจนเครือข่ายผู้ผลิตกลัวยไม้เพื่อการส่งออก และเพื่อสร้างช่องทางการตลาดทางเลือกให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกลัวยไม้ต่อไป